

Увод

Заразне болести се изазване специфичним инфективним агенсом или њиховим токсичним продуктом.

Узрочници заразних болести могу да буду бактерије, вируси, гљиве, хелмити, протозое.

Свим заразним болестима, биле оне тешке или лаке, заједничко им је да за њихов настанак морају бити испуњени бројни услови.

Ти услови се заједнички називају Воргаликов ланац: неопходан је узрочник болести у довољној количини, мора постојати извор болести, осигуран пут преноса, узрочник болести мора ући у организам и особа мора бити осетљива.

Према томе ако се било који од ових услова не задовољи тј. прекине Воргаликов ланац, може се спречити заразна болест.

Бактеријске инфекције изазване су бактеријама или њиховим токсичним продуктима.

Бактерије

Бактерије су једноћелијски организми прокариотске грађе који се уочавају светлосним микроскопом.

Најстарији су (сматра се да су настали пре око 3,4 милијарде година) и најбројнији организми на нашој планети. Присутни су у свим врстама станишта, укључујући ту и људски организам.

Упркос њихове велике бројности и присутности у свим стаништима бактерије, због своје мале величине, су последњи живи организми откривени од стране човека. Практично су готово биле непознате све до 20. века када су Луј Пастер и Роберт Кох потврдили улогу бактерија у кварењу хране и многим болестима људи и животиња.

2.1 Грађа и хемијски састав бактерија

Општи план грађе бактерије представља грађу прокариотске ћелије - тј, код свих бактеријских ћелија налазимо:

- плазма мембрану
- цитоплазму (у којој о рибозоми и нуклеоид)

Највећи број бактерија има и ћелијски зид, али га ипак не поседују све бактерије (микоплазме, рикеције).

Поред наведених, поједине врсте бактерија могу да садрже и следеће делове:

- капсулу,
- флагелуме,
- пиле,
- тилакоиде,
- мезозоме
- плазмиде.

Биолошка успешност бактерија (велика бројност, способност да живе у свим врстама станишта) је резултат њиховог метаболизма, који је праћен малом величином, брзим размножавањем и способношћу образовања спора. Не постоји једноставно или јединствено правило у вези њиховог метаболизма.

Размножавање бактерија

Бактерије се размножавају на више начина

- простом деобом,
- пупљењем,
- егзоспорама (спољашње споре),
- фрагментацијом (поделом на више делова) и
- посебним начинима полног размножавања.

Проста деоба (бинарна деоба или амитоза) је тип размножавања при коме се једна ћелија подели на две нове ћелије - бактерије. Брзина и интензитет размножавања су огромни о чему говори податак да се у повољним условима неке бактерије деле на сваких 20 до 30 минута. Пре деобе ДНК се причврсти за ћелијску мембрану, а затим се изврши њена репликација. Бактерије садрже 1 молекул ДНК у облику прстена (прстенаста ДНК). Новонастали молекули се причврсти за ћелијску мембрану поред старог молекула. Након тога се бактерија подели на два једнака или неједнака дела са по једним молекулом ДНК у сваком делу.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com